

Czym są gwarancje dla młodzieży?

Małgorzata Kordoń 08.04.2016

To program przeciwdziałania bezrobociu wśród osób, które nie ukończyły 30 lat. Urzędy pracy mają cztery miesiące od chwili zarejestrowania młodego człowieka na zaproponowanie mu oferty wsparcia go. Pozostali realizatorzy programu mają tyle samo czasu od momentu przystąpienia uczestnika do projektu.

Dla kogo jest program?

Dla osób w wieku 15-29 lat, które nie pracują, nie kształcą się i nie szkolą. Jest to grupa określana mianem NEET-s (Not in Education, Employment or Training).

Konkretnie:

- osoby do 29 roku życia, zarejestrowane w powiatowych urzędach pracy,
- młodzież w wieku 15-17 lat przedwcześnie kończąca naukę,
- osoby od 18 do 29 roku życia z grupy tzw. NEET-s.
- osoby bezrobotne lub poszukujące pracy, w wieku 18-29 lat, absolwenci szkół i uczelni do 48 miesięcy od daty ukończenia nauki
- Na co można liczyć?

Na wsparcie, które ma umożliwić zdobycie lub zmianę zawodu, podwyższenie kwalifikacji, zdobycie doświadczenia zawodowego i podjęcie zatrudnienia.

Czyli można liczyć na:

- poradnictwo zawodowe i pośrednictwo pracy
- szkolenia, kursy zawodowe i bony szkoleniowe
- staże, praktyki zawodowe i bony stażowe
- przygotowanie zawodowe dorosłych
- dofinansowanie kosztów egzaminów i kosztów uzyskania licencji
- treningi aktywnego poszukiwania pracy (zajęcia aktywizacyjne, szkolenia z zakresu umiejętności poszukiwania pracy, dostęp do informacji i elektronicznych baz danych służących uzyskaniu umiejętności poszukiwania)
- pożyczki szkoleniowe
- dofinansowanie dalszego kształcenia m.in. studiów podyplomowych, stypendium na kontynuowanie nauki
- finansowanie pracy asystenta osoby niepełnosprawnej
- zwrot kosztów dojazdu lub środki na zasiedlenie
- dotacje na podjęcie działalności gospodarczej

Rodzaj wsparcia jest uzależniony od zdiagnozowanych potrzeb młodego człowieka. Działania są finansowane ze środków krajowych, oraz Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020.

Realizatorzy gwarancji:

Powiatowe urzędy pracy (PUP): szacuje się, że połowa młodych ludzi po

nieudanych próbach zatrudnienia, rejestruje się jako bezrobotni. Tam otrzymują bezpośrednie wsparcie, dzięki czemu udaje im się wystartować.

Ochotnicze hufce pracy (OHP): muszą udźwignąć problemy młodocianych, którzy zaniedbują obowiązek edukacyjny. Trzeba ich wyposażyć w kwalifikacje potrzebne na rynku pracy. Zadaniem hufców jest dotrzeć do młodych ludzi, które z różnych względów nie potrafią rozpocząć kariery zawodowej. Oni najczęściej potrzebują podwyższenia kwalifikacji lub znalezienia im zatrudnienia.

Partnerzy rynku pracy: agencje zatrudniania, organizacje pozarządowe, podmioty ekonomii społecznej, instytucje szkoleniowe, instytucje dialogu społecznego, gminy i pracodawcy biora udział w konkursach ogłaszanych przez ministra pracy oraz wojewódzkie urzędy pracy. Realizują projekty, w których uczestniczą młodzi ludzie, wykorzystując wskazane wyżej formy wsparcia.

Bank Gospodarstwa Krajowego: to instytucja, z którą budżet państwa pracuje na szczególnych zasadach. Chodzi o niskooprocentowane pożyczki na projekty biznesowe, najczęściej innowacyjne, o współfinansowanie inicjatyw partnerów społecznych, pracodawców, którzy chcą promować dobrej jakości staże i praktyki.

Schemat wsparcia osób młodych w wieku 15-29 lat, które nie posiadają zatrudnienia, ani nie uczestniczą w kształceniu, ani szkoleniu:

